

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5279/06
05.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa advokat AB, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad, broj: 438-427/2006 od 26.6.2006. godine, u predmetu poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 05.9.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena na rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijala Apatin, broj: 438-517/2003-02 od 04.4.2006. godine, a kojim ožalbenim rešenjem je tužilji utvrđen porez na kapitalni dobitak ostvaren prodajom akcija "BB" u iznosu od 383.761,56 dinara.

U podnetoj tužbi, preko punomoćnika tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa i ističe da je prvostepeni organ prilikom utvrđivanja osnovice, odnosno razreza poreza na kapitalnu dobit odbio da prizna poreskom obvezniku nužne troškove vezane za realizaciju prava iz hartija od vrednosti, i to: plaćanje provizije, plaćen porez na prenos apsolutnih prava, plaćen porez na javne prihode po odbitku, berzanske troškove, troškove plaćene "BB" u postupku svojinske transformacije. Smatra da je kod utvrđivanja poreske osnovice prvostepeni organ postupio protivno čl. 72. st. 1. tač. 4. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dohodak građana. Navodi da se prema čl. 73. st. 2. Zakona o porezu na dohodak građana, ugovorenom cenom smatra tržišna cena bez poreza na prenos apsolutnih prava. Ukazuje da se obzirom na zakonske odredbe utvrđivanje poreza na kapitalni dobitak imalo utvrditi na osnovu najniže cene zabeležene na Beogradskoj berzi akcija "BB". Dalje navodi da je drugostepeni organ odbio da uvaži žalbene navode, da plaćanjem poreza na kapitalnu dobit na sredstva koja su već plaćena po osnovu poreza na prenos apsolutnih prava ne znači dvostruko oporezivanje niti ima osnova da se izdaci vezani za realizaciju prava, kao što su troškovi prijave, bankarski troškovi, brokerski troškovi, ne čine opravdani iznos kojim bi se umanjila poreska osnovica za obračun, te istovremeno bez obzira na činjenicu što su dobijena sredstva prodajom akcija od vrednosti, korišćena za poboljšanje uslova stanovanja poreskog obveznika i članova njegove porodice, ne mogu se računati analogno, kao oslobođenje od poreza na kapitalni dobitak, kao što je slučaj kod prometa nepokretnosti. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu, ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta se vidi da je prvostepeni organ, postupajući u ponovnom postupku po rešenju Poreske uprave br. 438-204/2004 od 06.3.2006. godine, donetom u vezi izvršenja presude Vrhovnog suda Srbije U. br. 5847/04 od 16.6.2005. godine, odnosno po ukazivanju datom u istoj, u skladu sa odredbom čl. 152. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02... 61/05), doneo osporeno rešenje na osnovu podataka iz raspoložive dokumentacije. Tužilja je, učestvovala u postupku kancelarijske kontrole koja je izvršena dana 23.3.2006. godine u kancelariji Poreske uprave - Filijala Apatin, od strane poreskog inspektora kancelarijske kontrole, a u prisustvu punomoćnika tužilje advokata AB, po urednom punomoćju od 26.7.2004. godine. O izvršenoj kancelarijskoj kontroli sačinjen je zapisnik broj: 438-517/03 od 23.3.2006. godine. Kako je tužilja preko svog punomoćnika advokata AB blagovremeno podnela primedbe na navedeni zapisnik, poreski inspektor je na osnovu člana 122. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji sačinio dopunu zapisnika o izvršenoj kancelarijskoj kontroli. Navedene primedbe tužilje od 27.3.2006. godine, podnete na zapisnik o kancelarijskoj kontroli od 23.3.2006. godine, poreski inspektor nije prihvatio, s obzirom da tužilja nije ponudila nikakve dokaze koji bi doveli do povoljnijeg rešenja u njenu korist, niti je dokazala osnovanost svojih primedbi, te je poreski inspektor kancelarijske kontrole ostao u celosti kod činjeničnog stanja utvrđenog zapisnikom od 23.3.2006. godine. U postupku kancelarijske kontrole, određena je poreska osnovica u iznosu od 1.918.807,79 dinara, kada je i sačinjen zapisnik od 23.3.2006. godine, a u smislu čl. 122. st. 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

Osporeujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da istim nije naveden zakon na štetu tužilje

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, vinnom sud Srbije nalazi da istun nije povređen zakon na štetu tužije. Ovo s toga što, prema stanju u spisima predmeta nesumnjivo proizilazi da je tužilja dana 30.9.2003. godine prodala 8 akcija serije "C" po ceni od 11.023,62 dinara po akciji, koje je nabavila - stekla po ceni od 2.020,00 dinara po akciji, pa je nabavna vrednost akcija revalorizovana koeficijentom revalorizacije, što za ukupan broj akcija daje kapitalni dobitak u iznosu od 69.377,05 dinara, kao i da je prodala 206 akcija serije "D" dana 30.9.2003. godine po ceni od 11.023,62 dinara po akciji, koje je nabavila 17.6.2002. godine, po ceni od 2.020,00 dinara i da je nabavna cena akcija revalorizovana koeficijentom revalorizacije, što za ukupan broj akcija daje kapitalni dobitak u iznosu od 1.786.458,91 dinar. Dalje iz spisa proizilazi da je tužilja prodala 8 akcija serije "B-01" dana 10.11.2003. godine za cenu od 11.189,00 dinara po akciji, koje je nabavila dana 30.10.1998. godine po ceni od 600,00 dinara po akciji i da je nabavna cena akcija revalorizovana koeficijentom revalorizacije, što za ukupan broj akcija daje kapitalni dobitak u iznosu od 62.971,83 dinara. Kontrolom je utvrđeno da je poreski obveznik ostvario kapitalni dobitak u iznosu od 1.918.807,79 dinara. Dalje iz spisa proizilazi da je tužilja stavila primedbe na zapisnik, koje je poreski organ razmotrio i našao da ne utiču na činjenično stanje utvrđeno zapisnikom, o čemu je sačinjena dopuna zapisnika broj: 438-517/03 od 28.3.2006. godine. Navedenom prodajom tužilja je ostvarila oporezivi prihod koji predstavlja predmet oporezivanja porezom na kapitalni dobitak shodno čl. 72. st. 1. tač. 4. Zakona o porezu na dohodak građana ("Službeni glasnik RS", br. 24/01 i 80/02), pa je pravilno prvostepeni organ na poresku osnovicu koja je utvrđena u iznosu razlike između prodajne i nabavne cene akcija, primenom stope od 20% iz čl. 77. istog Zakona utvrdio iznos poreza na kapitalni dobitak. Nabavna cena akcija u ovom slučaju je utvrđena pravilnom primenom čl. 74. i 75. Zakona o porezu na dohodak građana u iznosu nominalne vrednosti akcija, koliko je navedeno u ugovoru o upisu besplatnih akcija, koja je uvećana indeksom rasta cena na malo od dana sticanja do dana prodaje, prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike. Pri tome je pravilnom primenom odredbe čl. 72. st. 2. istog zakona, utvrđena poreska osnovica kapitalnog dobitka na taj način što je od prodajne cene akcija oduzeta revalorizovana nabavna cena akcija, odnosno poreska osnovica je utvrđena u iznosu razlike između prodajne i nabavne cene akcija uvećane indeksom rasta cena na malo, pa su suprotni navodi tužbe neosnovani.

Sud je cenio i navod tužbe da tužilja ne može biti poreski obveznik za kapitalni dobitak, jer je platila porez na prenos apsolutnih prava, pa sud nalazi da je isti neosnovan sa razloga što je porez na prenos apsolutnih prava posebna vrsta poreza na imovinu u odnosu na porez na dohodak od kapitalnog dobitka, pri čemu je samo čl. 73. st. 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak građana propisano da se za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, u smislu ovog zakona, prodajnom cenom smatra ugovorena cena, odnosno tržišna cena koju utvrđuje nadležni poreski organ ako oceni da je ugovorena cena niža od tržišne. Kao ugovorena, odnosno tržišna cena iz stava 1. ovog člana uzima se cena bez poreza na prenos apsolutnih prava. Iz spisa ne proizilazi da su upravni organi u prodajnu cenu uračunavali i porez na prenos apsolutnih prava, pa je pravilna ocena tuženog da je prodajna cena utvrđena po zakonu i u tom smislu su neosnovani navodi tužbe.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl.

41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 05.9.2007. godine, U. 5279/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK